

A szovjethatalom megszilárdításáért folytatott harc

(idézet: *A Szovjetunió története című könyvből*)

A polgári-földesúri államgépezet szétzúzása

A burzsoá államgépezet megsemmisítése már az Ideiglenes Kormány megdöntésével elkezdődött.

A forradalom első hónapjaiban felszámolták a régi államapparátust, megtörték a minisztériumok és hivatalok tisztviselőinek szabotázsakcióit.

A régi hadsereget feloszlatoznak nyilvánították.

Lenin október 26-i feljegyzésében alapelveként szögezte le, hogy olyan államgépezetet kell teremteni, amelyben a vezetőket maguk a néptömegek jelölik ki.

Két hónap leforgása alatt (1917 novemberétől 1918 január végéig) a Népbiztosok Tanácsa által kiadott dekrétumok és rendeletek közül 113-at — vagyis csaknem a rendeletek felét — a régi államgépezet szétzúzásával és az új apparátus megteremtésével kapcsolatos kérdéseknek szentelték.

Lenin ismételtén rámutatott, hogy az állam irányításába a lehető legnagyobb mértékben be kell vonni a dolgozó tömegeket „Eltársak! Dolgozók! — írta „A lakossághoz” című, 1917. november 5-én megjelent cikkében - Ne feledjétek, hogy most ti magatok kormányozzatok az államot. Senki sem segít nektek, ha ti magatok nem egyesültök, és nem veszitek az állam minden ügyét saját kezetekbe. A ti szovjetjeitek mostantól fogva az államhatalom szervei, teljhatalmú, döntő szervek.”

A forradalom ellenségei arra számítottak, hogy a bolsevikok nem tudják majd mozgásba hozni államgépezetüket, mert nem találnak elegendő számú és megfelelően képzett tisztviselőt.

Ebben a tekintetben valóban óriási nehézségeket kellett legyűrni.

A Petrográdi FKB, Petrográd és Moszkva szovjetjei, szakszervezetei, üzemi-gyári bizottságai, a Vörös Gárda, a Balti Flotta, Petrográd és a nagyobb városok helyőrségei azonban elküldték bizalmi embereiket, az öntudatos munkások, katonák és tengerészek seregét állami szolgálatra.

A Belügyi Népbiztosság a Putyilov-gyári munkások tevékeny, közreműködésével jött létre.

A Közlekedésügyi Népbiztosság a petrográdi és a moszkvai vasúti csomópont munkásainak segítségével alakult meg.

A Külügyi Népbiztossághoz a káderek jelentős részét az egykori Siemens és Schuckert-cég munkásai és a Balti Flotta tengerészei közül választották ki.

Ny. G. Markin tengerész a külügyminisztérium bizalmas irattárában fontos titkos iratokat talált.

A szovjet kormány megbízta, hogy szervezze meg az iratok közzétételét.

A tengerész gyorsan és pontosan teljesítette feladatát, több mint 100 okmányt publikált, ezek világszenzációt keltve leleplezték az imperialista államok titkos diplomáciáját, és megmutatták a tömegeknek a világháború igazi okait.

1918. január 15-én a Népbiztosok Tanácsa dekrétumot fogadott el a Munkás-Paraszt Vörös Hadsereg megszervezéséről, február 11-én pedig a Munkás-Paraszt Vörös Flotta megszervezéséről.

Rövid idő alatt bebizonyosodott ugyanis, hogy az imperialista hatalmak reguláris seregeivel szemben nem elégséges a népi milícia, a Vörös Gárda, s az általános népfelfegyverzés régi szocialista eszméje sem felel meg a helyzet támasztotta követelményeknek.

Az egykori elképzelések az adott körülmények között irreálissá váltak.

Az első hónapokban a Vörös Hadsereg önkéntes alapon működött.